

Ölümü yutan Sünnet-i Seniyye

Osman Yüksel Karabudak: “11. Lem’a Sünnet-i Seniyyeye ittibanın ne kadar kıymetli olduğunu çok güzel açıklıyor. Üstadın 4. Nükte’de beyan ettiği üç mühim büyük cenaze bağlamında 4. Nükteyi, Sünnet-i Seniyye’ye ittiba’ın ehemmiyeti konusunda açıklar mısınız?”

SÜNNET VARSA

Risale-i Nur’dan 11. Lem’a, 11 Nüktesiyle Sünnet-i Seniyye’nin önemine tahsis edilmiştir.

Dördüncü Nükte’de Bediüzzaman, sünnetin ölümü de, fenayı da, zevali de, yuttuğunu, yani hükümsüz kıldığını vurgulamıştır. Demek istemiştir ki, sünnet varsa ölüm yoktur. Sünnet varsa, fena beka bulur. Sünnet varsa, firkat vuslatla neticelenir. Sünnet varsa, dünyanın fani oluşu bize ne gam verir, ne keder! Ölüm bizi ne üzer, ne ağlatır! Sünnet varsa, bu hayat, saadet-i ebediyeye gider.

Dördüncü Nükte’ye “ölüm haktır” hükmü damgasını vurmuştur. Fani hayatı sona erdiren, baki hayatın kapısı ölümdür. Fani hayatta yaşadığımız Sünnet-i Seniyyenin meyveye durduğu, bize ebedî neticeler kazandırdığı hayat, ebedî hayattır.

Sünnet-i Seniyye ana caddedir. Sünnet-i Seniyye fani hayatta başımıza açılan türlü türlü imtihanları kolay kılan, bize rahmeti, rıza-yı Baki’yi ve şefaat-i Resul’ü (asm) kazandıran temel İlâhî yoldur.

ÜÇ CENAZE TECRÜBESİ

Bediüzzaman burada bir ruhanî tecrübesini paylaşıyor. Kendisinin bir cenaze olduğunu ve üç büyük mühim cenazenin başında durduğunu görüyor.

Birisi: Üstad Hazretleri kendini yaşamış ve ölmüş canlıların tamamının manevî cenazesi başında bir mezar taşı hükmünde görüyor. Burada, her canlının öleceğini ibret nazarlarına sunuyor.

İkincisi: Mezar taşı bu asrın yüzüdür. Mezaristan, küre-i arzdır. Cenaze, bütün

canlıların cenazeleridir. Bediüzzaman burada kendini, bu asrın mezar taşında bir nokta ve çabuk ölecek bir karınca hükmünde görüyor.

Üçüncüsü: Bu müşahedede ise cenaze bütün kâinattır. Kâinat kıyamet vaktinde ölecektir. İnsan da ölecektir. Ölümü, vaki olmuş bilmelidir. Bu durumda, bütün mevcudat, bütün sevdiklerimle birlikte benim vefatımla beraber bana arkalarını dönüp gidecekler ve beni yalnız bırakacaklar. Bu, dayanılmaz bir acıdır.

Öte yandan ölümden sonraki zaman hadsiz bir deniz gibidir. Bu hadsiz denize ruhum tek başına atılacaktır. Bu da diğer bir derin acıdır.

Ben böyle acılar içinde kıvranırsen, iman ve Kur'ân imdadıma yetişiyor. “Eğer senden yüz çevirirlerse, de ki: Allah bana yeter! O’ndan başka ilah yoktur. Ben O’na tevekkül ettim. O yüce arşın Rabbidir.” 1 Âyeti ile içinde yaşadığım mevcudat, gayet emniyetli ve selâmetli bir gemi hükmüne geçiyor.

Âyetin işarî manası Üstad Hazretleri’ni teselli ediyor. Sükûnet ve sekinet veriyor.

SEN MERAK ETME

Âyetin açık manası ehl-i dalâletin arka çevirip inanmamaları halinde, Resulullah Efendimiz’e (asm) hitap ederken, işarî manası Üstad Hazretleri’ne teselli kaynağı oluyor.

Manen diyor ki: “Ey insanın reisi ve mürşidi! Eğer bütün mevcudat seni bırakıp fena yolunda ademe giderlerse, eğer bütün canlılar seni terk edip ölüme koşarlarsa, eğer insanlar seni bırakıp mezaristana göçerlerse... Ve işin daha fenası eğer gaflet ve dalâlet ehli seni dinlemeyip imansızlık karanlığına düşerlerse, sen merak etme!

Sen, de ki: “Cenab-ı Hak bana kâfidir. Madem O var, her şey var. Mezaristana gidenlere bedel, başka vazife alacakları gönderir. Dalâlete düşenler yerine, tarık-i hakkı takip edecek muti kullarını gönderir.” 2

Üstad Hazretleri bu nüktede, sünnet yolunu iman ve Kur'ân yolu olarak alıyor. Ve kendi Zat-ı Nuranisi, iman ve Kur'ân hizmetinin hadimi sıfatıyla veraset-i nübüvvet sırrıyla, velâyet-i kübra mertebesiyle akrebiyet-i ilâhiye keyfiyetiyle cadde-i kübra-i Kur'âniye yolunu açtığından, bu yola ilgisiz kalıp dalâlete gidenlerle ilgili bu âyetle teselli buluyor. Bu âyetten, ‘sünnet yoluna uymayanlar olsa da, sen irşadına devam et. Allah seni dinleyip sünnete uyan Nur Talebeleri yetiştirir’ manasını çıkarıyor.

Dipnotlar:

1- Tевbe Sûresi: 129.

2- Lem'alar, s. 129, 130.